

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 14. februar 2013.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. februara 2013. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

ODLUKA U VEZI S USAGLAŠENIM ČINJENICAMA

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po podnesku “Sporazum o nespornim činjenicama: ambasador Tony Hall”, podnesenom 30. januara 2013. godine (dalje u tekstu: Sporazum) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

1. Dana 16. januara 2013. godine Vijeće je odbilo Zahtjev optuženog za izdavanje naloga *subpoena* ambasadoru Hallu, podnesen 10. decembra 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s nalogom *subpoena*) uz obrazloženje da njegov zahtjev za izdavanje naloga *subpoena* ne ispunjava jedan od uslova predviđenih pravilom 54 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) budući da su tražene informacije mogle da se pribave drugim sredstvima.¹ U Odluci u vezi s nalogom *subpoena* Vijeće je takođe primijetilo da je tužilaštvo voljno da razmotri mogućnost da sporazumno prihvati neke dijelove predloženog svjedočenja ambasadora Halla, ako optuženi to želi.² Nakon Odluke Vijeća u vezi s nalogom *subpoena*, optuženi je podnio Sporazum.³

2. Optuženi u Sporazumu navodi da su se “strane u postupku dogovorile u vezi s činjenicama” sadržanim u Dodatku A Sporazuma.⁴ Prijedlog su potpisali i optuženi i tužilaštvo kao potvrdu uzajamne saglasnosti.⁵

3. Kako je navedeno u Odluci Vijeća po Odgovoru tužilaštva na Karadžićev podnesak koji sadrži usaglašene činjenice i zahtjevu za ponovno razmatranje od 26. avgusta 2010. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama), iako je jedina odredba u Pravilniku koja se odnosi na dogovor strana u postupku pravilo 65ter(H), koje se odnosi na preptresnu fazu postupka, Vijeće takođe može odlučiti da

---

¹ Odluka po Zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* ambasadoru Hallu, 16. januar 2013. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s nalogom *subpoena*), par. 19-20, 22.

² Odluka u vezi s nalogom *subpoena*, par. 19.

³ Pravni savjetnik optuženog tražio je da pročita Sporazum o nespornim činjenicama u sudnici, ali ga je Vijeće obavijestilo da bi više voljelo da mu strane u postupku dostave zajednički pismeni podnesak. Vidi T. 32910 (30. januar 2013. godine).

⁴ Sporazum, par. 1.

⁵ Sporazum, str. 2.

Prijevod

evidentira eventualna činjenična ili pravna pitanja o kojima su strane u postupku postigle dogovor tokom suđenja.⁶

4. Vijeće se mora uvjeriti, na osnovu pravila 65ter(H), da su strane u postupku doista postigle dogovor prije nego što bilo koju činjenicu primi na znanje kao usaglašenu.⁷ U Sporazumu optuženi navodi da su strane u postupku postigle dogovor u vezi s činjenicama sadržanim u Dodatku A, što dokazuje činjenica da su ga obje strane potpisale.⁸ Shodno tome, Vijeće se uvjerilo da su strane u postupku postigle dogovor u vezi s činjenicama sadržanim u Dodatku A Sporazuma.

5. Kako je Vijeće već navelo, evidentiranje stvari o kojima su strane u postupku postigle saglasnost u fazi glavnog pretresa nema za posljedicu prihvatanje tih evidentiranih usaglašanih činjenica kao dokaza na osnovu pravila 89.⁹ Vijeće smatra da se proces prihvatanja dokaza, ili formalnog primanja na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, odnosno opštepoznatih činjenica na osnovu pravila 94(B), u potpunosti razlikuje od pukog evidentiranja da su strane u postupku postigle dogovor u vezi s određenim činjenicama.¹⁰ Dogovor strana u postupku je prije svega pitanje koje rješavaju same strane i one mogu postići dogovor o neograničenom broju pitanja za koja Vijeće, na kraju, može zaključiti da nisu od značaja za predmet.¹¹ Prema tome, prema mišljenju Vijeća, kada strane postignu dogovor o činjeničnim pitanjima i kada Vijeće evidentira taj dogovor, te činjenice time ne postaju dokazi, nego naprosto činjenice koje nije potrebno potkrepljivati izvođenjem dokaza i na koje se Vijeće, ako tako odluči, može pozvati u svojoj konačnoj presudi.¹²

---

⁶ Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 6. V. takođe *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-T, Odluka po zahtevu za prihvatanje usaglašanih činjenica, 12. januar 2011. godine; *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Odluka o zajedničkom podnesku: činjenice o kojima je, na predlog odbrane, postignuta saglasnost, 29. juni 2010. godine; *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Druga odluka u vezi sa usaglašenim činjenicama o Srebrenici, 30. septembar 2009. godine; *Tužilac protiv Momčila Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Odluka u vezi sa usaglašenim činjenicama o Srebrenici, 19. avgust 2009. godine; i *Tužilac protiv Sefera Halilovića*, predmet br. IT-01-48-T, Odluka po podnesku u vezi s daljnjim činjenicama o kojima su se strane složile, 25. juli 2005. godine.

⁷ Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 8.

⁸ Sporazum, str. 2.

⁹ Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 9.

¹⁰ Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 9.

¹¹ Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 9.

¹² Odluka u vezi s usaglašenim činjenicama, par. 9.

Prijevod

6. Shodno tome, Vijeće, na osnovu pravila 54 i 65ter Pravilnika, ovim **EVIDENTIRA** da su se strane u postupku usaglasile u vezi s činjenicama sadržanim u Dodatku A ovoj Odluci.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 14. februara 2013.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

Prijevod

Dodatak A

Činjenica 1	U julu 1995. godine, kongresmen Sjedinjenih Američkih Država Tony Hall, sastao se s predstavnicima humanitarnih organizacija u Sarajevu i obaviješten je da oni već dugo pokušavaju da dostave hranu u Sarajevu, ali da isporuku blokiraju snage bosanskih Srba.
Činjenica 2	Dana 30. jula 1995. godine, kongresmen Hall se sastao s Radovanom Karadžićem i na tom sastanku je kongresmen Hall rekao Karadžiću da njegova reputacija nije dobra i da ga cijeli svijet smatra "čudovištem".
Činjenica 3	Na sastanku održanom 30. jula 1995. godine, kongresmen Hall je vidio da je Karadžić bio zabrinut zbog svoje loše reputacije i Karadžić je rekao kongresmenu Hallu da on nije čudovište kakvim ga svijet smatra i da želi da promijeni predstavu o sebi.
Činjenica 4	Na sastanku održanom 30. jula 1995. godine, kongresmen Hall je predložio Karadžiću da dozvoli prolaz konvoju s hranom kojem je bio onemogućen ulazak u Sarajevo i naveo da će na taj način pokazati svijetu da radi nešto dobro. Karadžić je pristao i rekao da će to uraditi.
Činjenica 5	Nakon sastanka održanog 30. jula 1995. godine, Karadžić je saopštio predstavnicima sredstava javnog informisanja da se saglasio da propusti konvoj s hranom za Sarajevo.
Činjenica 6	Dvije godine nakon sastanka održanog 30. jula 1995. godine, na kojem je Karadžić saopštio predstavnicima sredstava javnog informisanja da će propustiti konvoj s hranom za Sarajevo, kongresmen Hall je saznao da je konvoj zaista stigao u Sarajevo.